

og da man altsaa kan have alt forberedt undtagen netop det, der skal med fra København, at det er nødvendigt at have et Ophold af 23 Minutter, fra Toget kommer fra København, til det nævnte Tog skal gaa til Næstved. Jeg mener, at dette Tog uden Skade maa kunne rykkes saa meget frem, og Kørselen forceres saa meget, at det kan naa at faa den omtalte Forbindelse. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister at forsøge paa at faa denne Forbedring indført.

Med det samme vil jeg gerne gøre en lille beskedne Henstilling til den højtærede Minister angaaende Belysningsforholdene i dette Tog. Vi har i flere Aar haft anbragt elektriske Lamper i Togene der, men endnu har vi ikke haft dem tændte, og det er Folk ikke meget glade for. Vi har Elektricitetsværker baade i Slagelse, Dalmore, Skelskør og Næstved, og vi har, som sagt, de elektriske Lamper og har haft dem i flere Aar, men Belysningen i Togene sker dog stadig med de gamle Tranlamper, og det kan ikke nægtes, at det er noget irriterende, at man, skønt man har disse elektriske Lamper, dog skal være nødt til at stryge en Tændstik, hvis man ønsker at vide, hvem man rejser sammen med. Derfor vil jeg tillade mig at spørge, om man nu ikke kunde faa Lov til at tændt det elektriske Lys i disse Tog.

Pinstrup: Forinden jeg kommer til den Sag, for hvis Skyld jeg særlig har forlangt Ordet ved denne Lejlighed, har jeg nogle spredte Bemærkninger at gøre.

Jeg vil først gøre den politiske Bemærkning, at jeg ønsker at slutte mig til og understrege de Udtalelser, mit Partis Ordfører fremsatte, da han talte om det forestaaende Forslag til Ændring af vor Forfatning. Jeg vil understrege, at jeg er enig med ham i, at det er for alle Venstrømænd saavel en Æressag som en Pligt at gennemføre den almindelige Valgret politisk som kommunalt, thi ellers var vi ikke Venstrømænd. Det er den eneste rette Maalestok. Andet, man i agitatorisk Hensigt vil opstille, gælder efter min Mening ikke.

Jeg vil dernæst sige, at hvor meget jeg end anerkender den politiske Erfaring, hvormed det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) talte, og hvorudfra han fældede en haard Dom over Højres Politik i den senere Aarrække, maa jeg dog sige, at hans Udtalelser om, at Gennemførelsen af den almindelige politiske Valgret vil gøre en Ende paa det, der popu-

lært er kaldet „Bonderegimente“, det vil sige Landboernes politiske Magt og Indflydelse, skræmmer mig ikke. Jeg tror nemlig, at ogsaa som Mindretal vil Landbruget som Landets bærende Erhverv opnaa taalelige Kaar, og det vil det navnlig, hvis det kan udvise noget større Enighed, end Tilfældet har været de senere Aar. Og det er muligt, at Mindretallets Kaar netop kan være fremmende i den Henseende. Jeg mener, det vilde være ønskeligt, om alt, hvad der er Venstre i dette Land, kunde staa loyalt sammen i denne Sag. Men skal det kunne ske, mener jeg rigtignok, at der fra radikal Side maa lyde andre Udtalelser end de Spottefugletoner, vi hørte forleden Dag, og jeg tillader mig at forudsætte, at naar den Sag virkelig foreligger til Behandling, vil der lyde andre — saglige og politiske — Udtalelser, der vil være væsentlig forskellige fra den efter min Mening lille, saare lille Personpolitik, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) var Talsmand for forleden Dag.

Paa Finanslovforslagets § 2, det Afsnit, som vedrører Postvæsenet, ser jeg igen i Aar Forslag om Nedlæggelse af Postkontorer forskellige Steder ude i Landet. Da det ogsaa berører min Valgkreds, kommer jeg naturlig til at fæste Opmærksomheden ved dette Afsnit. I de dertil hørende Anmærkninger vedrørende Postvæsenet, Tillæg A. Sp. 577, er anført, at der vil spares omtrent en Snese Tusinde Kroner ved at nedlægge 7 nærmere betegnede Postkontorer ude i Landet. Jeg tror ikke ret derpaa, thi, som jeg vist før har fremhævet, naar det Arbejde, som gøres paa disse Kontorer, ikke gøres af en Postmester der, skal det i Stedet gøres andetsteds, og det vil sikkert føre til Forøgelse af Personalet paa de Postkontorer, hvortil dette Arbejde bliver henlagt, hvad enten det saa skal gøres af en Ekspedient eller en Medhjælper, og lægger man dennes Løn til Brevsamlerens, tror jeg, at den Besparelse, her bliver Tale om, bliver ganske ubetydelig. Jeg beklager ogsaa, at Postvæsenet yderligere tilstræber at nedlægge Dagvognsrouten, der er oprettede paa saadanne Steder i Landet, hvor der er langt til Station, samtidig med at der Aar for Aar paa Finanslovforslaget foreslaas betydelige Forøgelser af Personalet for Byernes Vedkommende. Jeg ser ogsaa af Anmærkningerne, at der paa den ny københavnske Centralpostgaard er ansat ikke mindre end 200 Postbude, hvoraf vist nogle maa være Overpostbude, thi jeg ser, at der foreslaas en Overpostbudformand.